

skal det fremhæves, at saadan Offentliggørelse ikke alene bør ske ved Hovedsædet, men ogsaa i Dagblade, der er stedlige i Forhold til mulige Forretningsafdelinger.

Det hidtidige Paabud om, at det i Vedtægterne skal angives, i hvilke Dagblade Kvartalsbalancer og Aarsregnskab offentliggøres, har man, for at Bankerne ikke skal være nødt til at foretage Vedtægtsændringer, f. Eks. fordi et i Vedtægterne nævnt Dagblad gaar ind, foreslaaet erstattet af en Forskrift om, at de paagældende Blades Navne skal angives ved Opslag i Lokalerne.

Til § 16.

Blandt de i denne Paragraf foretagne Ændringer skal særlig fremhæves, at man under Hensyn til det offentliges Interesse i, at en Banks Likvidation i det omhandlede Tilfælde foregaar under saa betryggende Former som muligt, har foreslaaet, at Likvidatorerne skal udnævnes af Handelsministeren, samt at Anmeldelsespligten er udstrakt til at omfatte Revisorerne.

Til § 17.

Den nugældende Regel om Mortifikation af Bankbøger m. v. kan, hvor det drejer sig om mindre Beløb, være uforholdsmæssig bekostelig, og man har derfor foreslaaet, at en enkelt Indrykkelse af den foreskrevne Bekendtgørelse fremtidig skal være tilstrækkelig, medens Bekendtgørelse nu skal finde Sted 3 Gange. Iøvrigt henvises til Bemærkningerne til §§ 10 og 15.

Til § 19.

Det nugældende Forbud mod, at Bankspektøren deltager i privat Erhvervsvirksomhed, er foreslaaet noget skærpet,

ligesom det er fundet naturligt i Paragraffen at indføre et Forbud mod Spekulation.

Til § 21.

De i denne Paragraf foreslaaede Ændringer tilsigter at gøre Lovens Bestemmelser mere effektive. Fremhæves skal særlig, at Bødegrænsen er forhøjet fra 2 000 Kr. til 10 000 Kr., at Handelsministeren paa tilsvarende Maade som efter Aktieselskabslovens § 56 ved Overtrædelser af Anmeldelsesbestemmelserne kan fastsætte Bødens Størrelse, naar de paagældende ikke ønsker Sagen indbragt for Domstolene, samt at Udbytte, der indvindes ved Overtrædelser af Loven, kan inddrages i Statskassen. Denne sidste Bestemmelse, der svarer til Straffelovens § 34, vil formentlig være egnet til bl. a. at gøre Forbudet mod Spekulation mere effektivt.

Til § 22.

Banklovens § 22 har givet Anledning til nogen Tvivl, idet Nationalbanken har ment, at den ikke omfattedes af Bankloven, medens Handelsministeriet har næret den modsatte Opfattelse, idet man dog samtidig har tilkendegivet, at Nationalbankens særlige Stilling og Forhold i vidt Omfang vilde begrunde, at der tilstodes den Lempelser. Under disse Omstændigheder har man imidlertid fundet det naturligt foreløbig at stille Spørgsmaalets Behandling i Bero og henskyde det til Lovgivningsmagtens Afgørelse ved nærværende Revision af Loven.

I Tilslutning til det i Nationalbankens som Bilag G. og H. optrykte Skrivelser af 24. og 3. November 1923 angaaende Spørgsmaalet anførte har man som Bilag I. optrykt den mellem Justitsministeriet og Handelsministeriet angaaende Sagen førte Brevveksling.